

watakse weiskil peneks. Kaks ossa samblad ja üks
 ossa rukki jahho andwad leiwalks tehtud mõnufac
 toito, ja on nisuggusel leiwal sesamma toido-rammo
 kui selgel rukki leiwal. Mõukamad perremehhted wõi-
 wad weel pisut soola leiwale sisse panna, mis läb-
 bi sambla wiha maggo ennamist opis ärra lõppeb.
 — Minnewal möda läinud kewwadel laskis Wörro-
 linnas aus Rae-herra Stein palju sesuggust nõm-
 me sambla leiba tehha, mis mõnda näddalad igga-
 päw ulga rahwale wälja jäggati, ja innimestele õp-
 petust anti, kudda sesuggust leiba pidid teggema;
 sellepärast wist mitto Kalendri-luggijad praego hea
 õppetajale tänno andes weel mele tulletawad, kudda
 sesuggune leiwapalluke maitset. — Kui Wörro-
 linna ümberkaudne rahwas sähherdust sambla-leiba
 wilja äpparduse ajal ei wõtta pruvida, siis näwad
 nemmad isse ennese sü läbbi nälga ja tewad tõeks,
 mis wanna jonna ütleb: „laiskus ja ooletus on keh-
 wuse wannemad!“

Kes kaugema rahwast sest asjast ennam õppe-
 rust immustab, se leiab sedda ühhes weikes ramato-
 kesses, mis 1818 Talliinas trükitud se nimme al:
 „Mõu ja abbi, kui waesus ja nälga kae on.“
 Nisammoti rägitalse ka kaddunud praust O. W.

Masingi Pühha päwa wahhe luggemistes
 some rahwast, kes nõmme samblaid leiwa jätkust
 prugiwad.

Piddage allati, armad luggijad, üllemaal nim-
 metud sõnna mäles, et põssul teie rahha-aul! arrige
 põldo ei mitte sullase egga päilise modi, waid õige
 mehhe wiisil ja omma pärrast; weddage igga aasto
 ennam sõnnikut nurmele ja wennitage kartohwli põs-
 lud aast aastalt laiemale: küll siis Jummal teile
 leiba annab.

F. R.